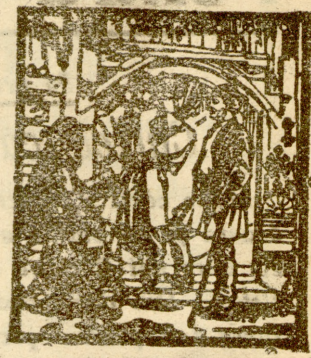

FOAIA POPORULUI

EA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

"Înălțat cu poporul
ca să nu rădăcească..."

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub nr. 5-1843.

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și
cultura poporului Român, „Astra”

Redacția și Administrația
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Căsuța poștală 154 în numerar, conform aprobării Nr. 88.646/15-45

Biserica și progresul

Am scris în ultimul număr despre progres. Am arătat că adeseori acest cuvânt este întrebuițat cu un înțeles greșit. Am știut apoi mai mult asupra înțelesului acestui cuvânt, erând că este o înaintare înspre mai bine, atât în domeniul material, — bunăstarea omenirii, — cât și în cel moral. Am emint și în numărul trecut, dar vrem acum să stăruim în chip deosebit asupra rolului pe care îl are Biserica în progresul omenirii, — cuvântul „progres” luat de astă dată în cel mai deplin înțeles al lui.

S'a vorbit foarte mult despre criză. Aproape nu există om trecut de 20 de ani, fie și din cel mai îndepărtat sat, care să nu fie auzit și poate chiar întrebuițat acest cuvânt. S'a vorbit despre crize financiare, despre crize politice și ceva mai rar despre criza culturii moderne. Când se vorbea despre această din urmă criză, a culturii, cuvântul avea un înțeles cu mult mai larg.

Ce însemnează criză? Însemnează dezechilibru, descumpănire. Pe vremuri erau tot felul de lucruri pe piață. Puteai cumpăra orice, că gemeau prăvăliile de mărfuri, dar nu erau bani. Se vorbea atunci despre criză financiară, criză de bani. Mai târziu bani s'au înmulțit, dar nu mai găseai mărfuri, alimente și alte lucruri de trebuință. A început să se vorbească atunci despre o criză de alimente, de mărfuri. O altă descumpănire. Cel care suferea era și într'un caz și într'altul omul.

În drumul pe care l-a făcut cultura omenirii s'a produs tot cam așa un fel de descumpănire.

Sufletul omului are două facultăți: de a ști și de a înțelege. Nu e tot una. A ști însemnează a afla ceva, dar a înțelege este ceva mai mult. A înțelege însemnează a lua parte la ceva și cu inima. Cu alte cuvinte la „a ști”, la știință, este vorba de creier și aproape numai despre el, dar când e vorba despre înțelegere se amestecă aici și inima. Dar omul este mulțumit, fericit numai atunci când atât creierul cât și inima sunt la fel dezvoltate, când activitățile lor merg în acelaș pas. Așa după cum o căruță înaintază bine când amândoi caii merg alături, în aceeași direcție și cu aceeași înălțime, nu unul într'o parte și altul într'alta și unul în galop iar altul la pas.

Dar cei doi cai dela căruța omenirii au mers în ultimul veac mai

Indrumarea copiilor noștri

de I. Martin

Subiectul acesta a fost adeseori întâlnit în ziare. Faptul este dela sine înțeles dacă ne gândim că problema unei adevărate și creatoare îndrumări profesionale a tineretului n'a aflat încă o bună deslegare în țara noastră, fiindcă spiritul care a condus a fost, din nefericire, acela al unei covârșitoare terorizări, precum și o prea mare prețuire a școlii teoretice față de cea practică. Astfel, multă vreme, în această privință, am plătut la suprafața lucrurilor.

Dela s'ârșitul lunei lunie, când se termină anul școlar, și până în Octombrie când se începe cel nou, părinții tinerilor cari au terminat cursul primar, secundar, sau numai prima parte a celui secundar, sunt frământați de gândul carierelor pe care fiii lor să le îmbrățișeze.

O întrebare firească se pune: cine le îndreaptă pașii, cine-i îndrumază în alegerea carierei pe care vor să și-o facă?

Desigur părinții în primul rând. Dar mulți din ei sunt bieți oameni striviți de necazuri, ei singuri nelămurii în fața așezărilor în care cu greu află acum o limpede înțelegere a rostului fiecărui lucru. Pentru unii părinți îndrumarea se pune foarte

mult tocmai așa cum nu trebuiau să meergă.

Să ne lămurim puțin. Facultatea de a ști a sufletului omenesc a depus rezultatele tuturor străduințelor creierului în știință. Știința aplicată este tehnica și datorită dezvoltării tehnice omul a ajuns să producă mult, bun și ușor. Incântată de aceste rezultate văzute, omenirea a căutat tot mai mult să dezvolte științele, tehnica. Mașinismul a ajuns la o stare înfloritoare. O mașină înlocuia mii de brațe omenesci. Se producea mult, atât de cât era nevoie și încă și mai mult de cât era nevoie.

Dar omul nu era sătul. Nu putea fi sătul, pentru că inima lui nu era cultivată îndeajuns, până acolo ca să se mulțumească cu necesarul. Ii trebuia mereu tot mai mult. Nu-i era deajuns cu stăpânirea naturii. Vroia să-și stăpânească și semenii. Cumpăna creptății de mult n'o mai trebuința. Fiecare om vroia cât mai mult sau chiar totul pentru sine. A uitat că sunt „fericiți cei ce flămânez și însetează de dreptate”. Dreptatea lor era cât mai mult pentru ei.

Dar dacă știința, cu aplicația ei,

simplic: să se ducă unde-i va plăcea, dar să înțeleze de a mai fi o povară pentru așa de firavele venituri ale casei părintești. Cum se va descurca, cum își va orânduia viața? Chiar dacă ar voi bieții oameni să-i fie de celandă în alegerea carierei, nu ar ști cum să i-o înlesnească.

În al doilea rând rămân profesorii și învățătorii chemați să arate tinerilor cea mai potrivită alegere a unei cariere. Să presupunem că învățătorii și profesorii au avut pe tinerii școlari sub ochii lor un șir întreg de ani, în care timp le-au prins înclinările. Mai presupunem că învățătorii și profesorii nu ar fi și ei hărțuiți de griji și că pun toată puterea de muncă și priceperea lor de a califică fără greșală pe fiecare școlar. În plus între ei și-ar schimba părerile asupra școlarilor încât să le prindă obiectiv înclinările, însușirile, puterea minții și caracterul. Și să mai luăm în considerare că învățătorii și profesorii au alcătuit fiecărui școlar, așa cum cere Ministerul, fișa în care ar fi cuprinse toate observațiile altele decât notele.

La ce ar folosi aceste fișe în care s'a scris cu o iubitoare grije toate observațiile, tot ce au surprins la

(Continuare în pag. 2-a)

tehnica, a luat un atât de mare avânt, nu tot așa s'a întâmplat cu Filozofia și cu Religia, cele cari fac educația morală a omenirii. Și fără o îmbunătățire și în domeniul sufletesc, moral, progresul, așa cum arătam și în numărul trecut, nu este dep'in, este un fals progres.

Ce rol are Biserica în progresul omenirii? Despre aceasta ne-am propus să discutăm.

Biserica are rolul pe care il arătam mei sus: ea face educația morală a omenirii și prin aceasta dă un înțeles deplin cuvântului „progres”. Fără ea omenirea, cu tot progresul ei material, este ca un copil foarte ascuțit la minte, dar care nu-și întrebunțează puterile minții spre binele semenilor săi, ci numai spre binele său și foarte adesea făcând rău altora. Fără îmblânzirea inimilor, fără cultivarea sentimentului de dragoste față de semenul nostru pe care o face Biserica, progresul omenirii este un fals progres. Un dezechilibru, o descumpănire ar continua și în acelaș timp pacea s'ar îndepărta și ea mereu de omenire.

I. V. Spiridon

Prin ogoarele noastre

de Prof. Ilie Rusmîr

Despre poporul nostru se spune în țară și în străinătate mult rău. Sunt unii oameni care-l cunosc în trecere și parcă într'adins descoperă în el numai latura rea. Pușini se încumetă să privească mai adânc în firea poporului dela sate, din care s'a ridicat și se va ridica mereu pătura noastră conducătoare.

Ospitalitatea, bunătatea, hărnicia poporului nostru au devenit cunoscute în toate părțile lumii, ca să nu mai emintim de alte însușiri alese ale poporului nostru.

Treceam într'una din zilele trecute pe lângă pământurile cultivate ale țărănilor din sudul Bănatului, în regiunea care trece înspre șes între comunele Zam și Mălcoveni. Câmpuri întinse pretutindeni, binecultivate. Nici o buruienă, nici o polomidă sau volbură, până și hotarele dintre vecini cu pătura lor îngustă de mărăcină, izvor nesecat al bolilor pentru cultura diferitelor plante, a dispărut pretutindeni. Numai piștile de hotar arată întinderea pământului între proprietarii vecini.

Intrădeavăr, lipsa mărăcinilor arată gradul de înaltă cultură și civilizație la care a ajuns poporul român din Valea Carașului. Aci este o masă de sate românești în care nu s'a putut încuibe nici un străin deci meșteșugul plugăriei a ajuns cu toate mijloacele lui tehnice la un grad înalt, prin hărnicia și râvna de propășire a țărănilor români.

Aproape în toate satele în toată lucrului pe ogoare, dar mai cu seamă vara, se dă ora deșteptării prin tragerea clopoteilor la biserică între orele 2 și 3 dimineața. Când s'a crepat de zi, albinele holdelor din jurul fiecărui sat mișună în toate părțile, fiecare la munca lui. O adevărată întrecere între săteni. Fiecare are mândria ca pământul lui să fie mai bine și frumos cultivat decât al vecinului. Cine ar fi în stare să măsoare această putere și dragoste de muncă ce se desfășoară pe familiile zilnic în decurs de 14-16 ore de către membrii ei pentru cultura pământului. Dela copii de 8-9 ani până la bătrânii de 60-70, toți muncesc pentru cultura proprietății lor sau pentru creșterea vitelor și dacă am cunoaste mulți lipsurile și greutățile care le stau în cale, abia atunci ne am da seama cum se poate că țărăni în unele părți au mers așa departe că nu mai lasă să crească pe holdele lor nici o buruienă.

Da, lipsa de buruieni în holdele

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru suflet

Sub steagul Astrei

Pentru trup

Pe urmele Domnului

Cartea cărților

Malte cărți s'au scris în lumea aceasta și nu puține sunt acelea din ele care pot fi citite cu bun folos sufletesc. Din asemenea cărți culegem învățături pentru așezarea vieții noastre într'un drum cât mai bun. Unele ne dau sfaturi înțelepte pentru îngrijirea sănătății trupesti, altele se pun în slujba îmbogățirii minții și inimii noastre; sunt și cărți din care tragem învățături pentru o rândulală civilizată în gospodăria noastră.

Nu strică deci să știricim prin asemenea cărți.

Dar înaintea tuturor și mai presus de toate stă Cartea Cărților, adică Biblia. Nu numai că Biblia cuprinde îndrumări sfinte pentru tot ce se cere unei vieți trăite după voia lui Dumnezeu, dar ea ne arată și ce trebuie să lucrăm zi de zi pentru câștigarea lumii de dincolo, a vieții veșnice. Așa dar, Biblia este cartea olefii de acum și a vieții ce va să vină.

Cu toate acestea, Biblia a întâlnit și potrivnici, cari au defăimat-o. Dar e bine să știm, că dușmanii Bibliei au răsărit de obicei tocmai din rândul acelor oameni cari nicicând nu au pus mâna pe ea și nu au citit ceva din paginile ei. S'a întâmplat un asemenea lucru chiar într'o societate de oameni învățați. În adunările lor, oamenii aceștia loveau mereu în Biblie.

Dar, într'o bună zi, un prieten de-al lor, bun cinstitor al Bibliei, le ceti, fără să le spună mai întâi de unde cetește, câteva pagini sfinte. Învățații ascultară cu luare aminte, și minunară de cele auzite și întrebară:

— Cum se ohtamă cartea din care ne cetești asemenea bogăție de înțelepciune? Am voi să o avem și noi...

— V'am cetit din Cartea Cărților, din Biblia pe care voi o defăimați și pe care, se vede treaba, nu ați cetit-o nicicând, le răspunse omul.

Învățații au rămas rușinați și uimiți și mulți din ei au pornit să cetească

Expoziția Liceului Industrial

Am scris adesea despre meseriași. „Foaia Poporului”, a sprijinit din toate puterile ei tot ceiace socotea că aduce un folos neamului. În ultima vreme, am arătat nevoia de a se face o sănătoasă orientare profesională a tinerilor vlăstare ale neamului nostru. Nu toți copiii sunt potriviți pentru carte. Pe foarte mulți nu i ajută îndeajuns pentru aceste puterile cu cari au fost inzestrați de Dumnezeu. Aceștia însă de obicei sunt inzestrați pentru diferite preocupări practice, pentru meserii. Ei trebuie să intrebuințaji spre școale practice și spre meserii. Pe de altă parte avem un mare număr de funcționari și mare nevoie de meseriași români pricepuți.

Cu aceste gânduri am vizitat și expoziția pe care a aranjat-o aici o școală de acest fel, Liceul Industrial de Băeji. Am vrut să vedem realizările elevilor școlii și, spre marea

noastră bucurie, am constatat că, deși suntem încă aproape de începuturile oricărei meserii, putem fi mândri de talentele pe cari le dovedesc acești tineri, în 90 la sută fii de țărani. În afară de obiectele realizate de elevi au xpus și măștri din oraș, absolvenți ai acestei școale. Prin calitatea lor, obiectele expuse, pot să stea a-lături de cele ale măștrilor renumiți din străinătate.

În acest sens nu putem să nu încreștăm aici expoziția aceasta care ne sporește încrederea în puterile neamului pe tărâmul meseriilor și nădejdele pentru viitoarele realizări.

Tot deodată atragem iarăși luarea aminte asupra orientării copiilor în spre meserii. Meseria este brășară de aur cu atât mai mult cu cât este împreunată și cu o luminare a minții. Și aceasta mai bine se face tocmai prin liceele industriale. **L. V. Sp.**

Îndrumarea copiilor noștri

Urmare din pag. 1-a

școliar în manifestările lui de bună voie? Există undeva o statistică a locurilor libere din fiecare profesiune, astfel ca tinerii, părinții și dascălii să se poată orienta? Câți părinți știu care-i situația în diferite meserii sau în ce situație se vor afla fiii lor când vor fi terminat cu învățarea respectivei meserii? Asemenea date sunt foarte folositoare pentru îndrumarea tinerilor și credem că este o datorie a Statului ca în anii următori să se îngrijească de întocmirea unei astfel de călăuze. Când te gândești cât s'au trudit unii părinți, adesea cu un nebănuit eroism, să-și fină copilul în școală, în speranța unei cariere care să le dea dreptul la o viață mai

Biblia și să taptuiască așa cum învăța

Cetitorule! Ai în casa ta, pe masa ta, Cartea Cărților? Dacă o ai, cât ai cetit din ea? Pune-ți în gând să cetești măcar o pagină la zi. Este spre folosul tău sufletesc.

D. Călugăr

bună, iar la capătul acestor sforțări în loc de mulțumire se găsesc în fața a noii greutăți.

Orice copil înscris într'o școală secundară este în mintea părinților un început de carieră. Dar nici tinerii, nici părinți și nici dascăli nu cunosc numărul de locuri libere în diferitele profesiuni. Care sunt profesiunile supra îndeștulate, unde sunt cereri și unde ofertele au anulat prin nu nărul mare puțința de câștig? Din această cauză asistăm uneori la o vinovată risipă de energii tinere, iar lipsa de îndrumare face ca unii tineri să nu-și găsească o firească întrebuițare, deoarece ori încotro bat la ușe, găsesc toate locurile ocupate.

În lipsa oricărei griji de îndrumare a tinerilor, „Foaia Poporului” va publica, în timpul vacanței de vară, mai multe articole privitoare la îndrumarea tinerilor, în care scop adună date și informații din toate ramurile de muncă. **L. Martin**

SFATURILE DOCTORULUI

Sănătatea și curățenia trupestă

Suntem în mijlocul căldurilor de vară. Pe alocurea a început deja secerișul și în scurt timp toată lumea dela sate va fi prinsă în lucrările de seceriș, căratul grâului și treeratul. Este una dintre cele mai grele munci ce așteaptă pe țărani noștri, cari în acest timp sunt din zori de zi până seara târziu în plină și grea muncă. Și această trudnică muncă se execută în căldurile cele mai dogoritoare.

E bine să știm un lucru. Prin această asudare sunt date afară din corp o cantitate mare de materii nefolositoare și chiar primejdioase. Ele trebuie date mereu afară din corp, fiindcă altfel omul s'ar îmbolnăvi. Închipuți-vă ce s'ar întâmpla dacă într'un cazan am pune mereu lemna de foc, dar nu am îndepărta din câmp în când cenușa ce se adună. N'ar mai rămâne loc pentru foc și s'ar stinge. Același lucru s'ar întâmpla și în corpul omenesc dacă prin sudoare nu s'ar îndepărta materiile nefolositoare. Dacă asudarea să se poată face, ușor este foarte important ca pielea să fie curată să nu fie acoperită cu praf sau murdărie, prin care s'ar împiedeca asudatul. Deci omul dela țară are nevoie de a-și curăți corpul — de a face baie — mai ales în timpul lucrărilor grele de vară. Prin această baie se deschid micile găurele din piele pe unde iasă sudoarea și omul își poate vedea de lucru fără teamă de boală sau lenevire.

Dar baia, pe lângă faptul că ajută la îndepărtarea materiilor nefolositoare din corp, produce și o înviorare a oștii. După baie te simți mai ușor și mai cu voce bună și mai sprinten. De aceea să nu treacă nici o zi vară fără să nu te speli până la brâu și cel puțin odată la săptămână tot corpul. E cea mai simplă lege a sănătății care îți asigură sănătatea și îți întărește paterile. **Dr. I. C.**

FOISOARA

ORBUL

(Cele trei meserii ale lui Iacob)

Schiză de Ernest Legouvé)

(Urmare din numărul trecut)

Mulțumirea aceasta, așa de simplă, atinse pe compozitor care-i răspunse: „Ei bine, dragul meu, cum îmi poți dovedi că ți-am pricinuit bucurie?”

„O, da! Domnule! da, dar cum?”

„Povest-ștemi în ce fel și de partea cui e meritul că ai ieșit din grozava desnădejde în care te afai?”

„Prea bine — țescultă, domnule dragă. Dumneata vorb-ști de mine — eu v'ar trebui să vorbesc de dumnealui.”

„De care dumnealui?”

„De domnul primar. Primarul m'a mântuit și dumnealui mi-a lecuit ini-

ma, dumnealui m'a învățat să dorm din nou.”

„Cum?”

„Nu dormisem de două luni încheiate. De abea că așipeam, mă și trezeam, zicându-mi: „Iacobe, ești orb! și-atunci începea să mi umble capul alandala! — Ceea ce îmi făcea cel mai mare rău era că îmi spuneam mereu: Ești nefolositor alor tăi. Ești femeie în casă, pe tine au să te îngrijească, să-ți dea de mâncare! — Da dumnealui, supărându se: „Nu ești încă tot dumneata care susții familia? Dacă n'ai fi orb, iar fi dat ajutor?” —

„Ai dreptate, domnule primar” —

„Dacă n'ai fi orb — ți-ar crește cineva copiii?” — „Ai dreptate, domnule primar.” —

„Dacă n'ai fi orb, te-ar iubi toți cum te iubesc?” — „Ai dreptate, domnule primar, ai dreptate!” —

Și urma: „Iacobe, nenorocirea este cel mai mare dușman și cel mai mare prieten al oamenilor. Sunt oameni pe

cari îi face răi. Sunt oameni pe cari îi face mai buni. Pe dumneata trebuie să te faci nenorocirea iubit de toți oamenii. Trebuie să fii atât de recunoscător, așa de iubit, încât, când va vrea lumea să spună de cineva că este bun, să spună: bun, ca orbul din satul' nost. Asta va servi ca zestre fiicei dumnilale.”

„Iacă, așa-mi vorbea, domnule, și asta-mi da încredere în nenorocirea mea.”

Compozitorul, încântat să găsească astfel de simțeminte la un țaran, dorea mult să urmeze cu întrebările, dar sta la îndoială, din gingășie. I-am făcut semn că poate urma, de aceea începu din nou să întrebe:

„Iacobe, mi se spuue că lucră, că ai trei meserii. Cum ți-a venit gândul la așa ceva?”

„Tot dumnealui l-a avut. Iată că într'o bună zi îmi spune: „Iacobe, trebuie să te apuci de lucru.” — I-am

arătat bițele mele mâni, arse. — „Nu face nimic, ți-am cumpărat ceva.” — „Ce mi-ai cumpărat, domnule primar?” — „Rău'l” — Rău'? Vrei așa-dartă să fii pescar?” — „De loc: să car apă.” — „Să car apă? da' ce mă faci cu o hi?” — „Cu ochii?” — „Imi spuse dumnealui. „Când îi ai, te servești de ei, când nu-i ai, te lipsești de ei — o să-ți spun îndată cum.” — Va să-zică: ești purtător de apă. Se cagiu.” — „Da' butoiu, domnule primar?” — „Am să-ți dau unu.” — „Da' căruță?” — „Am dat să ți-o facă.” — Da' nvățătura, domnule primar?” — „O să ți-o dau eu, la început. Așa dragu' meu, în trei zile ne-apucăm de lucru — și dumneata (spre nevastă-mea), dumneata, vim cu mine!...” Și iată că-mi dău nevasta cu dumnealui, că-i comandă curele de piele. Stam ca uluiți. N'ar trecut trei zile și — iată-ne — avem un butoi; eu, înhămat, tra-

PARTA MESERIAȘILOR (VIII)

veche dorință a meseriașilor pe care este înființarea Camerei de meserii, cu scop de îndrumare și conducere în organizarea meseriilor și de apărare a intereselor profesionale, ajutorul căreia să fie prezenți unde au un interes de apărare. Această Cameră ei cer să fie împușcată de Stat și să aibă caracterul de instituție de drept public. Mai mult, la conducerea Camerei să fie reprezentanți în cea mai mare parte meseriașii patroni și să reprezinte ca și în conducere un procent de 50%.

Prin înființarea Camerei de meserii interesele patronilor n'ar mai fi în trecut repartizate când la Camera de industrie și comerț, când Camera de muncă, pentru a se vedea în fața atotputerniciei unora marele număr al altora. Meseriașii patroni sunt sortiți în țara noastră să aibă și pe mai departe o viață economică și socială însemnată, poate chiar și după înființarea complexului industrial și de aceea este de dorit să se înființeze instituția lor proprie, sepsrată de cea a fabricanților sau a salariaților. Această instituție pornește și din faptul că în țara noastră dintr-un număr de două războaie, dintr-un număr de negustori și agricultori s'au făcut legi de apărare și de încurajare a muncii lor, iar pentru lucrătorii de orice categorie să fac, de la 1918 până în prezent, legi insuflete de generoz și de cald idealism, pe lângă care pentru meseriași s'au făcut puține legiuiri și chiar când s'au făcut unele rezolvate numai în parte și uneori pe cale indirectă. De altfel astăzi, când organizarea profesională este un fapt implinit, Camera de muncă, pe lângă care meseriașii formau o secție, și-a pierdut din putere și a mai funcționa în actuala organizare, deoarece interesele clasei salariale sunt acum susținute de confederația generală a muncii. Astfel, Camera de muncă urmează să se schimbe în Cameră de meserii pentru problemele de calificare, de îndrumare și organizare profesională, probleme cari interesează în primul rând pe meseriași.

După cum s'a anunțat, legea Ca-

merei de meserii este aproape terminată și e de dorit ca prin noua lege să se satisfacă punctul de vedere al meseriașilor, pentru ca în noua ei formă să devină o instituție prețioasă.

Dacă până de curând fabricanții au fost puternic susținuți de Stat, se impune ca de acum înainte meseriașii patroni să cunoască binefacerile încurajării sub toate formele.

I. M.

Prin ogoarele noastre

(Urmare din pag. 1-a)

Țăranilor, este un grad înalt de cultură și civilizație. Cei ce nu muncim pe pământul să respectăm pe acești țărani, cei ce-l muncim să ne străduim să ajungem la aceeași treaptă cu țărani din unele sate bănuțene. Să stărpim buruiana multă din holdele noastre printr-o muncă continuă, căci stărpini buruienile din holdele noastre să vestejesc mereu și cele din familii.

Prof. Ilie Rusmir

Vânătoarești

Delicvenții militari români la legea vânătorii și pescuitului în apele de munte să ia cunoștință de ordinul Armatei IV cu Nr. 206247 din 13 Iunie 1946 care atrage atențiunea asupra dezastrului provocat în vânători și pășuni de către militari. Acest ordin îl au toate comandamentele și unitățile militare românești din Sibiu și județe așa că cei ce încă greșesc nu pot avea nici o scuză.

Daii vânători și președinți ai secțiilor de vânătoare sunt rugați a stăruia ca să nu se vâneze cu câinii vânători la capre, cum este informat inspectoratul că se practică. În plășile Tâlmăciu și Valea Hârțibacului vizitate până acum nu s'au găsit astfel de abateri. Inspectoratul crede că nici în celelalte plășii nu se întrebunțează câinii decât pentru mistreți sau urmărirea vânătorului împușcat.

„Daii după mine; ne/asta, în urma mea, împinge. Seara îmi pune în față un ban de argint, spunând: „Iacobe, iată banii câștigați astăzi.“ „Iată câștigați!... domnule, gândește-te că iată câștigați! De cincisprezece luni ce mâncăm ni se dădea. E bine să primești dela oameni buni, e adevarat, da' pâinea ce o agonisești, ea te nutrește mai bine! Și — apoi, să slăbești! Nu mai eram femeie — eram muncitor! Muncitor! Imi câștigam traiul!“

„În față-i strălucea un soi de ferice uriașă.“

„Cum?“ îl întrebă compozitorul, era de ajuns butoiul dumnitale ca să-ți dea pâinea zilnică?“

„Nu numai el, domnule; da' mai am o meserie.“

„O altă meserie? Care?“

„Tai lemne.“

„Dumneata tăietor de lemne?... este puțință!“

„Ba nu. Domnu' primar îmi pune un umăr de lemne sub șopron. Lemnu' la stânga, fierăstrău' la ghenunchiu, înaintea mea, și un butuc pe care aveam să-l tai în trei. Luam o sloară, o tăiam să fie lungă cât a treia parte din butuc — iată măsura. La fiecare trăsătură de fierăstrău măsuram și mergea — și-așa, acum, tot ce se arde și ce se bea în sat îl privește pe Iacob!“

„Fără să mai socotim“, am spus eu compozitorului, luând eu cuvântul, la rândul meu, „fără să mai socotim ce mai este și poștaș!“

„Poștaș! Iată a treia meserie“, luă din nou vorba prietenul nostru, tot mai mirat.

„Da, domnule“, răspuse Iacob. „Când e de făcut o cursă... țau pe fetița mea în cărcă și du-te pe-aici încoala! Ea vede în locu' meu, eu umblu pentru ea, cei ce ne năvălesc spun: „Iată un om cu ochii sus de

Despre platformă

Numim platformă aria sau locul pe care se clădește bălegarul ca să se dospescă.

Cum este platforma, așa va fi și bălegarul. Deci, ne vom îngriji ca locul pe care așezăm bălegarul să nu lase deloc udul ca și mustul de bălegar să se scurgă în pământ. Ne vom îngriji deasemenea, ca platforma odată făcută să dureze cât mai mult și dacă e posibil să coste cât mai puțin.

Platforma să se facă la cel puțin 3—4 metri, sau cel mult 10 metri depărtare de grajd, cam la 15 metri depărtare de fântâna de apă și de locuință (atunci când bălegarul se așează direct pe pământ, nu pe pardoseala zidită sau betonată), dacă se poate platforma să fie așezată spre miazănoapte sau apus, sau acolo unde nu bat vânturi, să fie umbrită de pomi (soc, salcâm, dud) ca să n'o usuce soarele, terenul să fie ceva mai înalt decât locul dimprejur, să-i facem de jur împrejur șanțulețe pentru scurgerea apelor, sau mult mai bine să-i facem pardoseala din beton și cu margini tot de beton mai înalte decât pardoseala (pentru a nu lăsa apa să vină peste bălegar) iar la munte, unde plouă prea mult, este bine ca să fie ferită și de ploii prea mari, prin acoperiș anume făcut, sau prin șanduri care se pun înclinate pe fața bălegarului.

Mulți gospodari o așează destul de bine la spatele grajdului (nu însă în calea apei dela strășină adică acolo unde nu împiedică circulația din curte și unde bălegarul să se poată scoate zilnic printr-o ușă dosnică, sau printr-o fereastră anume construită).

Cât de mare se face platforma? Depinde de numărul, felul și vârsta animalelor, de timpul cât stau în grajd, de felul și bogăția așternutului, de felul hranei, de modul cum se îngrijește grajdul, de mersul vremii de felul platformei, de felul pământului care trebuie îngreșat, de modul cum îngrijim bălegarul și de câte ori îl cărăm la câmp într'un an.

Dacă cărăm bălegarul la câmp de

două ori pe an și ținând seama de toate condițiunile de mai sus, recomandăm câte 3 metri patraji de platformă pentru fiecare vită mare (pentru teuri și armăsari 6 metri patraji).

O vită mare (cap de vită mare), se consideră un animal de 500 kg. greutate vie: o vacă sau un bou, sau un cal, sau 10 oi, sau 5 porci a câte 100 kg. fiecare, sau 2 junci (juninci) sau 10 viței mici, sau 2 mânji (noațini), sau 20 miei, sau 50 porci mici până la 10 kg. greutate fiecare.

În acest caz, grămada de bălegar se va înălța de 2,5 m. A. V.

Din nicio casă românească să nu lipsească „Foaia Poporului“, steag de luptă, ridicat la 1892, ca să propovăduiască drepturile noastre asupra acestui pământ.

Colțul bunei gospodine

Ciorbă de zarzavat (legume)

2 morcovi, 2 pătrunjei, 1 păstârnac, 1 gulie, se curăță de coaje subțire și se taie în felii subțiri. Se pun într-o oală și se toarnă peste zarzavatul acesta 1½ litru de apă rece. Se pune să fiarbă, iar când va da în clocot, se adaugă sare, pătrunjel verde tocat și o ceapă tocată mărunț. Când s'a fiert și înainte de a da ciorba la masă, într'un castron de supă vom pune un gălbenuș de ou, 1—2 linguri de oțet (sau suc de lămâie), 3—4 linguri de smântână amestecăm bine cu lingura adăugând puțin câte puțin din ciorbă, până când am pus toată ciorba.

Unele persoane acresc ciorba cu borș fiert sau bulion de roșii (părădăise fierte). Atunci o lăsam să fiarbă împreună. Vara pentru a o face mai gustoasă, fierbem în ea ardei verde patlagele roșii tăiate felii și mărar tocat mărunț, tarhon sau leuștean. Unele persoane mai fac și răntăș subțire, dar atunci nu mai adaugă gălbenuș de un ou ci numai din smântână.

„Pleci, Iacobe? Spune, cel puțin bun rămas domnului compozitor, care ți-a cântat.“

„Sănătate bună, domnule, sănătate bună, dragă domnule“, luă vorba din nou, Iacob, furtunatic, sărutând mâna pe care compozitorul i-o întinsese.

„Când voi fi prea trist, o să mă gândesc la dumneata, dragă domnule! Asta o să-mi facă bine, ca atunci când mă gândesc la domnu' primar.“ După aceasta se îndepărtă Iacob, mișcând bățul ca să găsească drumul, iar noi am continuat să povestim de el încă vreo câțeva vreme.

„Te-am înșelat“, am întrebat eu pe compozitor, anunțându-te că vei face cunoștință cu o ființă înrădăcită deosebită? Nenorocirea sa i-a servit drept călăuză. Nenorocirea sa i-a fost maistru!

Unde este înțeleptul care să se înurcat mai sus ca acest modest elev al orbitei? ...“

tot!“ — Da' eu răspunz: „Ca să văd mai departe.“ Și sara avem bani mai mulți la chimic, în casă“.

„Dar nu ți-e teamă să te împiedici în pietri?“

„Ridici picioarele bine — și-ai să ai singurele!“

„A“, strigă compozitorul, „asta-i minu...!“

L-am oprit cu vioiciune și — ducându-l la celălalt colț al camerei i-am spus încet de tot: „Taci, te rog! Nici un minunat. Nu strica pe om, făcându-l încrezut! Privește-l, uite, ce față liniștită, după povestirea aceasta care te-a atins așa. El nu o știe — nu-l strica...“

În clipa aceea, auzind Iacob că vorbim cu glas încet, se ridică ușor și cu mare bunăcuviință spuse băiețușului său care venise să-l ducă în-apoi:

„Să mergem, fir' de ag'mot.“

Știri și Informațiuni

Abonamente

Pe un an, pentru țărani și tineri	10.000 Lei
Pe un an, pentru funcționari, comercianți și industriali	20.000
Pe un an, pentru studenți și pensionari	40.000
Abonamente de sprânză	80.000
Prețul unui număr	200

Avioane cu viteză mare. În Anglia se construiesc avioane comerciale care au viteza de 1250 kilometri pe oră.

Câți chinezi au murit în războiul cu Japonia? În timpul celor 8 ani cât a durat războiul dus de chinezi împotriva Japoniei au pierit 3 milioane și jumătate de chinezi.

Prelungirea termenului pentru obținerea cărților de muncă. Ministerul Muncii face cunoscut că termenul pentru depunerea declarațiilor în vederea obținerii cărții de muncă de către salariații din industrie și comerț, a fost prelungit până la 30 Septembrie 1946, pentru toată țara.

Pierdut pe drumul dela Rășinari până la Tribunal servietă din mușama roșie cu puncte albe, conținând geantă de piele, costum de baie și diferite acte personale.

A se restitui contra bună recompensă la adresa: Fronius, Sibiu, strada Rotarilor No. 43.

Fără de oase să nu lipsească la Gospodărie pentru că conține fosfor, var, albuș de ou și unsoare necesar animalelor. La Hala de Vânzare, Sibiu, Str. Regele Mihai I No. 2.

Desființarea pedepsei cu moartea. În Monitorul Oficial No. 153 din 5 Iulie a. c. a sperut un decret, prin care a fost abrogată legea din 3 August 1944, cu modificările ulterioare pentru pedepsirea pe timpul stării de războiu a unor infracțiuni. Ca urmare a acestui decret, a fost desființată pedeapsa cu moartea.

Proiectul de statut al funcționarilor publici. Proiectul de Statut al funcționarilor publici a fost trimis de către Președinția Consiliului de Miniștri departamentelor cu cererea ca acestea să-și trimită părerile, obiecțiile și propunerile privitoare la proiect în cel mai scurt timp.

Primind răspunsurile conducătorilor departamentelor, s'a numit o comisie care va coordona propunerile primite de Președinția Consiliului de Miniștri încheindu-și lucrările și prezentând proiectul de statut Consiliului de Miniștri, pentru a fi legiferat.

Familia Inginerului Stancu T. Sârbu mulțumește călduros D-ilor Profesori și colegi pentru coroana ce au depus-o pe momântul scumpului și în veci neuitatului lor „Stănică” și tuturor cari au participat la parastas, cu ocazia convenirii de 20 ani, dela terminarea liceului.

▲ **DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o cuponște și el**

Dela o săptămână la alta

În strălucire

Conferința de pace

După cum am mai amintit și în numărul trecut, miniștrii de externe care s'au întrunit la Paris au ajuns la înțelegere în multe privințe. Intre altele s'a stabilit și data la care urmează să se țină Conferința de pace. La această conferință vor lua parte reprezentanți ai celor 21 de națiuni cari au luat parte la războiul împotriva Germaniei, Italiei și Japoniei. Conferința se va ține tot la Paris și se va deschide în ziua de 29 Iulie. La ședința de deschidere s'a anunțat că va lua parte și d. Clement Atlee, primul ministru al Angliei. D-nii Byrnes, Bevin și Bidault cred că trebuie să se trimită imediat invitațiile la această conferință.

În cadrul Conferinței de pace se dă dreptul reprezentanților celor 21 de state de a invita și țările foste satelite ca să-și susțină prin reprezentanții lor interesele.

Deci peste două săptămâni va începe ultimul act din drama sângeroasă a războiului.

Convocarea conferinței păcii are fără îndoială un efect binefăcător asupra întregii lumi. Opera de reconstrucție va fi atunci îndeplinită cu mai multă râvnă.

Situația din Palestina

De câțva timp încordarea dintre evrei și englezi a început să fie din ce în ce mai mare. S'au produs numeroase ciocniri, câțiva oșieri englezi au fost răpiți. Poliția și armata engleză a început percheziții și arestări pentru a descoperi pe cei dispăruți. Există în Palestina o organizație secretă care are ca scop lupta împotriva englezilor, iar un post de radio clandestin, numit „Glasul lui Israel” a adresat un apel către toți evreii, cerându-le să se înroleze ca voluntari în lupta împotriva englezilor. La Londra, în Statele Unite și în toată lumea evreii au organizat manifestații.

Camera de Comerț și de Industrie Sibiu

LICITAȚIE

Potrivit dispozițiilor art. 2 din D. L. Nr. 330 pentru reglementarea raporturilor între proprietari și chiriași din 4 Mai 1946, se va ține în ziua de 22 Iulie a. c., în biroul Camerei de Comerț și de Industrie din Sibiu, la ora 12, o licitație publică pentru închirierea localului de prăvălie din edificiul Cemerii, din Sibiu, Str. Regina Maria Nr. 15, compus din două încăperi.

Nu se vor admite la licitație întreprinderi cu localuri de consumație publică și întreprinderi unde natura comerțului cere un spațiu accesoriu, în afară de localul de prăvălie, pentru ambalaje etc.

Caietul de sarcini se expune vederii publice în biroul Camerei de Comerț. Formele ofertelor vor fi cele prevăzute de Legea Contabilității Publice. Sibiu, la 4 Iulie 1946.

Președinte,
ss. Dr. Mihail Velicică
p. Prim-secretar,
ss. Dr. E. Sindel

Situația la Triest

După hotărârile Conferinței miniștrilor de externe ai celor 4 mari puteri de a se internaționaliza orașul Triest și regiunea din jur, d. Kardelj, vice-președintele consiliului de miniștri al Jugoslaviei, a declarat că țara sa nu va primi această hotărâre, ci va lupta împotriva ei. Jugoslavia va repeta cererea ei și la Conferința de pace, unde este hotărâtă să protesteze împotriva celor ce au fost stabilite la Paris de miniștrii de externe ai Statelor Unite, Angliei, U. R. S. S. și Franței.

În același timp la Triest au loc mari manifestații. Pentru a se restabili ordinea poliția a fost nevoită să întrebuițeze bastoane de cauciuc și chiar bombe cu gaze lacrimogene.

Independența Americii

Săptămâna trecută s'a sărbătorit în toate țările lumii aniversarea independenței Americii proclamată la 4 Iulie 1776.

Cu acest prilej s'au subliniat principiile esențiale cari stau la baza Declarației de Independență: „Dreptul la viață, la libertate și la fericire”. Cât au fost trainice și de binefăcătoare aceste principii s'a putut verifica în cursul vremii.

La București aniversarea Independenței Americii a fost sărbătorită printr'un festival dat la Ateneul Român.

Efectele bombei atomice

la Bikini sunt discutate cu multă aprimdere de toată lumea.

D. Antoine Parret, corespondent special al presei franceze, transmite în această privință următoarele:

„Există tendința de a se micșora rezultatele primei experiențe atomice dela Bikini pe motivul că din totalul celor 75 de vase ancorate în interiorul stolului nu au fost toate grav atinse sau scufundate”.

După constatările specialiștilor bomba a făcut explozia în spatele bebordului cuirasetului „Nevada”, la distanța de 150-300 metri.

Superstructura acestui vas a atinsă în părțile ei cele mai rezistente: turele și antenele; pietre de artilerie par să fi rezistat.

Pe de altă parte, după spus amiralului Blandy, cu toate că bomba întrebuițată la Bikini a fost mică decât cele aruncate în Japonia din totalul animalelor așezate pe bordul vaselor 10 la sută au murit pe în prezent.

Trebuie apoi observat că acțiunea radioactivă asupra organismelor se face simțită într'un mod lent.

Animalele atinse sunt tratate prezent pe bordul navelor spital penicilină în scopul de a se înlăți pericolul infecțiilor datorite distrugerii unei mari cantități de globule albe. Numeroși medici fac experimențe în această privință.

Toate aceste amănunte cuprinse numai o mică parte din adevărate rezultate științifice cari se țin acum.

La noi în țară

S'a împlinit un

de când Prezidiumul Suprem al Uniunii Sovietice a decorat pe M. Regele Mihai I cu înaltul ordin „Victoria” pentru rolul istoric pe care l-a avut în organizarea marelui act de la 23 August 1944.

Este bine să ne reamintim ce prindea decretul din 6 Iulie 1945 Prezidiumului Suprem cu privire la calificarea actului istoric făcut de Majestatea Sa Regele în ziua de 23 August 1944. I se spunea acolo: „Actul curajos a coliturii hotărât împlinit în clipa când nu se prezase încă clar înfrângerea Germaniei”. Trebuie să fim cuprinși de o dreptățită mândrie pentru actul de eroism pe care U. R. S. S. îl făcuse prin această calificare față de Surșii și față de țara noastră.

Faptul este cu atât mai însemnat cu cât el va fi un argument în plătirea acum când se ține Conferința de pace de către cele 21 Națiuni, în cadrul căreia urmează să se încheie și tratatul de pace cu țara noastră.

Frideric Hienz & Co. s. i. n. c. Sibiu

EXTRAS

Asociații Frideric Hienz și Ludovic Gross prin actul adițional din 15 Mai 1946 au hotărât mutarea sediului din str. Zidarilor Nr. 6 în str. Zidarilor Nr. 3.

Grefa Tribunalului Sibiu, Secția III. Com. Dos. soc. 62/1945.

Prezentul extras fiind trecut în registrul de ordine la Nr. 259-1946, se vizează de noi pentru afișare și publicare.

Prim Grefier,
Constantin Golovan

Judecătoria rurală Șercaia, Secția cărții Funduare

Nr. 302/1946 c. f.

Extracți din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a urmăritului Ilie Cosgarea, împotriva urmăritilor Iosif Mărginean și altul, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra imobilelor cuprinse în c. f. Nr. 206 Vad, Nr. top. 9794 (1228) b, 9794 (504) a, 9794

(504) a, 9794 (504) b, 9794 (1228) c. f. Nr. 1071 Vad. Nr. top. 9794 (22) publicația de licitație, pentru esire de indiviziuni, fixând termen pentru încheierea licitației pe ziua de 9 August 1946 ora 15 la Primăria comunei Vad.

Șercaia, la 29 Aprilie 1946.

Judecător, ss. N. Cosma

Judecătoria rurală Șercaia, Secția cărții Funduare

Nr. 305/1946, c. f.

Extracți din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a urmăritului Rozalia Rașu nasc. Botezan, contra urmăritșilor Rafira Bobohelma și altul, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra imobilelor cuprinse în c. f. Nr. 3165, Șinca Veche, Nr. top. 571/57172, cu prețul de strigare aflat în dreptul fiecărui pentru eșirea din diviziune, fixând termen pentru încheierea licitației, pe ziua de 3 August 1946 ora 14, în localul primăriei comunei Șinca Veche.

Șercaia, la 30 Aprilie 1946.

Judecător, ss. N. Cosma